

Предложенные изменения в учёте реализации продукции (работ, услуг), отражаемые на субсчёте 280 «Реализация продукции (работ, услуг)», позволят классифицировать и систематизировать информацию в разрезе видов осуществляемой предпринимательской деятельности, а также даст возможность отдельно определять финансовый результат по ним.

Аналитический учёт отгруженной продукции (работ, услуг) ведётся в накопительной ведомости № 400 по каждой товарно-транспортной накладной и товарной накладной.

Заключение. На наш взгляд, ведение аналитического учета на счете 28 «Реализация» субсчет 280 «Реализация продукции (работ, услуг)» по данному варианту позволит детальнее вести учёт реализации различных видов продукции (работ, услуг), точнее определять финансовые результаты по каждому из них, что облегчит дальнейшую работу бухгалтерской службы при составлении внутренней управленческой отчетности.

Список используемой литературы: 1. О некоторых вопросах бухгалтерского учета : Постановление Министерства финансов Республики Беларусь от 22 апреля 2010 г. № 50 (в ред. Постановления Министерства финансов Республики Беларусь от 30 апреля 2019 г. № 24). *Бизнес-инфо* : аналит. правовая система / ООО «Профессиональные правовые системы». Минск, 2020. 2. Бюджетная организация. URL: <http://www.nalog.gov.by/ru/article16/>.

УДК 657

О. О. Сидоренко, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедры бухгалтерського обліку, оподаткування та аудиту
Національний університет «Чернігівська політехніка», м. Чернігів, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ НЕРУХОМОСТІ, ОТРИМАНОЇ В ОРЕНДУ ВІДПОВІДНО ДО МСФЗ

Ключові слова: облік, інвестиційна нерухомість, МСФЗ, актив з права користування, визнання.

Набуття чинності з 1 січня 2019 року Міжнародного стандарту фінансової звітності 16 «Оренда» привів до оновлення не тільки методологічних засад обліку активів, отриманих в оренду (для підприємств, які зобов'язані або добровільно перейшли на застосування МСФЗ та МСБО), а й до внесення значних змін до інших міжнародних стандартів фінансової звітності та/або міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. Зокрема, значні зміни були внесені до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість»: було уточнено дефініцію «інвестиційна нерухомість» та оновлено інші методичні засади цього стандарту. Так, внесені зміни дали можливість визнавати у складі інвестиційної нерухомості активи, отримані в оренду, які визнані у складі активів з права користування. Сукупність внесених змін вказує на необхідність та актуальність дослідження, спрямованого на вивчення та удосконалення порядку визнання інвестиційної нерухомості зі складу активів з права користування.

Згідно з оновленим МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість», «інвестиційна нерухомість – нерухомість (земля чи будівля, або частина будівлі, або те й інше), утримувана (власником або орендарем як актив з права користування) з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: а) використання у виробництві або при постачанні товарів чи наданні послуг або для адміністративних цілей; або б) продажу у ході звичайного ведення бізнесу» [1].

З огляду на вище наведене визначення, стає зрозумілим, що для того, щоб нерухомість, яка була отримана в оренду, могла визнаватись у складі інвестиційної нерухомості, спочатку така нерухомість повинна бути визнана у складі активів з права користування відповідно до МСФЗ 16 «Оренда», а потім необхідно зрозуміти, для яких цілей цю нерухомість планують використовувати та чи відповідає вона критеріям визнання її у складі інвестиційної нерухомості відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість».

Проведений аналіз МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість» [1] та МСФЗ 16 «Оренда» [2], щодо критеріїв визнання активів з права користування та безпосередньо інвестиційної нерухомості дав змогу зробити висновок, що кількість таких критеріїв є досить високою і здебільшого для визнання відповідних активів необхідні судження бухгалтера, а сам процес визнання є трудомістким. У зв'язку з цим нами в роботі було розроблено дерево прийняття рішення щодо визнання інвестиційної нерухомості зі складу активів з права користування, яке наведено на рис. 1.

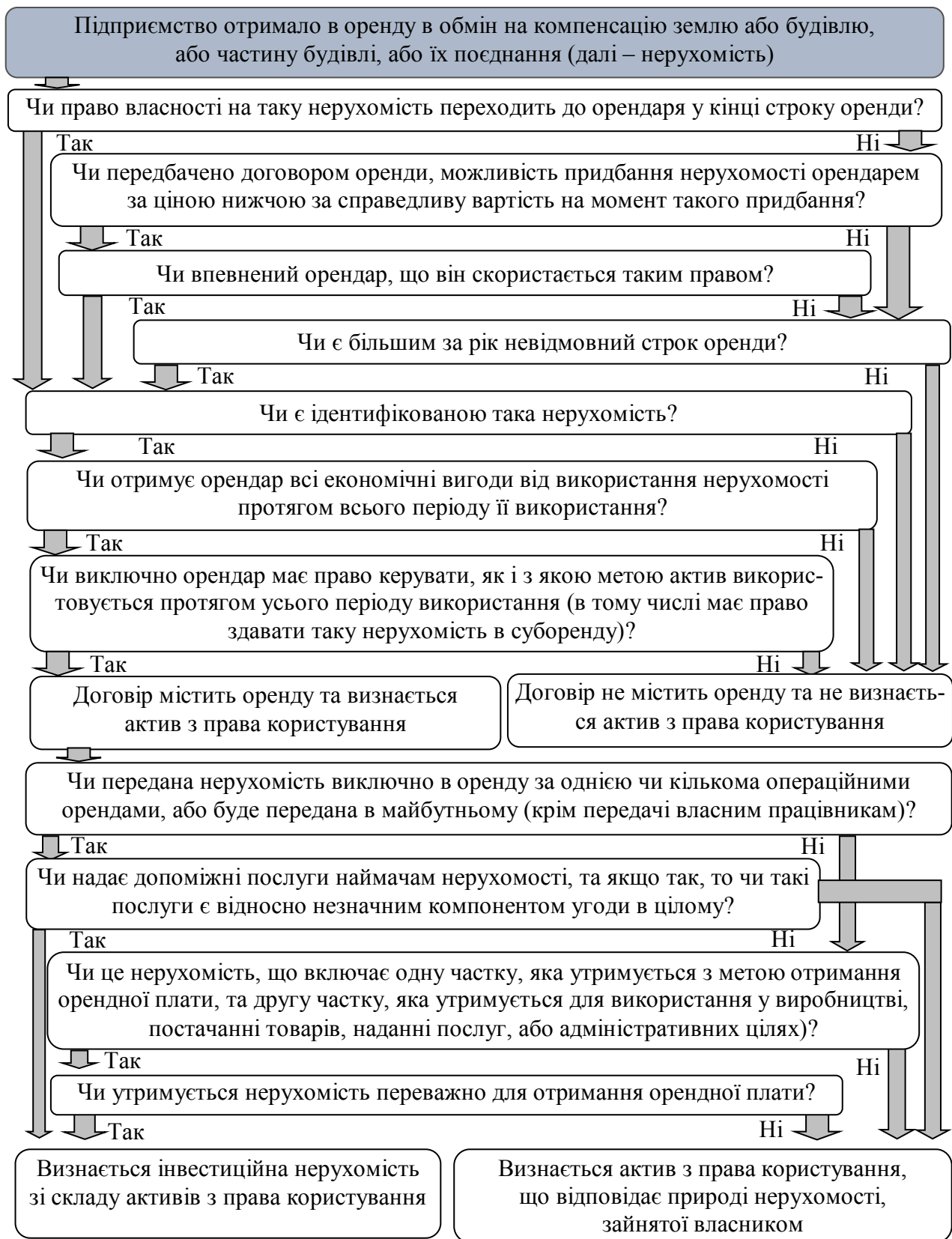

Рис. 1. Дерево прийняття рішення щодо визнання інвестиційної нерухомості зі складу активів з права користування

Використання розробленого нами дерева рішення щодо визнання інвестиційної нерухомості зі складу активів з права користування дозволить зменшити трудомісткість такого визнання, а також буде сприяти більш точному та достовірному відображенню у звітності інформації про інвестиційну нерухомість.

Список використаних джерел: 1. МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість». URL: https://mof.gov.ua/storage/files/IAS%2040_ukr.pdf. 2. МСФЗ 16 «Оренда». URL: https://mof.gov.ua/storage/files/IFRS16-ukr_AH-compressed-1.pdf.

УДК 657

Л. Б. Боденчук, канд. екон. наук, в. о. доцента кафедри економіки та менеджменту

О. С. Задорожна, здобувачка вищої освіти

Придунайська філія МАУП, м. Ізмаїл, Україна

ВИМОГИ ДО БУХГАЛТЕРА В СУЧАСНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

Ключові слова: бухгалтер-аналітик, управлінський облік, контроль, мотивація, облік.

Бухгалтерський облік – це мова, за допомогою якої фінансова і нефінансова інформація передається особам, які мають той чи інший інтерес до діяльності компанії: менеджерам, акціонерам, потенційним інвесторам, співробітникам, кредиторам і урядовим структурам [1, с. 12].

Внутрішнім користувачам потрібна інформація про господарське життя, яке допомагає їм приймати найрізноманітніші рішення і здійснювати планування, стимулювання, ті чи інші види контролю.

Основною метою бухгалтерії є надання інформації, по-перше, своєчасної, по-друге, достовірної, по-третє, повної, для задоволення потреб користувачів (як внутрішніх, так і зовнішніх). Організаційна структура всіх підприємств передбачає лінійні і нелінійні (функціональні) виробничі відносини. Бухгалтерія, залежно від її внутрішньої структури також має як лінійні, так і функціональні зв'язки та виконує такі завдання:

1) надає вищому апарату управління повні фінансові звіти по підрозділах;

2) надає допомогу менеджерам у плануванні та здійсненні контрольних операцій. Бухгалтера, до функціональних обов'язків якого входить і управління організацією, прийнято називати бухгалтер-аналітик, або бухгалтер-менеджер.

У бізнесі на Заході бухгалтер-менеджер одночасно є професійним менеджером, який бере участь в управлінні підприємством, яке починається з постановки завдань, продовжується організаційними заходами та закінчується оцінкою результатів, тобто від планування до контролю.

Планування – це опис завдань, проектування можливих результатів і вибір шляху їх досягнення. Контроль – це дія, яка допомагає виконанню запланованих рішень і уявлення оцінки, що забезпечує зворотний зв'язок [2, с. 8].

Причому варто наголосити, що постановка завдання має величезне значення, оскільки бухгалтерія є основною інформаційною системою на підприємстві та від її побудови будуть залежати всі наступні дії.

На стадії «постановки завдань» функції бухгалтера-аналітика (бухгалтера-менеджера) полягають у:

- забезпеченні достовірними даними, які характеризують роботу підприємства в попередніх та поточних періодах;
- моніторингу сильних і слабких сторін організації в нинішньому періоді та виявлення передбачуваних можливостей і загроз;
- визначення пріоритетів і основних напрямів дій на цільовий період;
- фінансовий аналіз завершених цілей і планів усіх рівнів управління.

Друга важлива частина функції управління полягає в управлінні роботами за організаційними рішеннями.

Завдання бухгалтера-менеджера при цьому полягають у:

- точному та своєчасному вимірюванні проміжних показників роботи щодо досягнення запланованих завдань;
- консультуванні керівників щодо прийняття оптимальних управлінських рішень та з метою скорочення часу при прийнятті цих рішень.

Завершальною функцією управління на рівні підприємства є вимірювання та оцінювання. Для бухгалтера зручніше називати це – «звітність та контроль».